

L'informe PISA, la paraula proscrita i l'autonomisme bonifaci...o no tant (I)

written by Jaume Gras i Bartrolí | 13 de desembre de 2023

Es pot llegir el segon article [en aquí](#).

Els resultats de l'informe PISA en relació amb el nivell educatiu i de coneixement de les noies i els nois de la Catalunya autonòmica és una plantofada descomunal que els hi ha petat a la cara als republicans, però que és responsabilitat de tota l'autonomia diletant. Són els que han permès, amb la seva poca capacitat i esma, que Catalunya acabi sent el que és. Una mena d'experiment social. Pretenia i pretén ser extremadament atrevida en innovacions retòriques i ha acabat sent una de les regions d'Europa més nècies, segons PISA. També és a la cua en pobresa infantil a tot Espanya i al continent, segons informes d'Unicef. De la fàbrica d'Espanya, al suburbi d'Espanya. Els rics, ens diuen...

L'informe és un indicador del nivell del país i, sobretot un bany de realitat pels autonomistes autosatisfets. Polítics, acadèmics, economistes, opinadors... L'empresariat va per una altra via i el que procura, especialment els "sectors potents", és tenir mà d'obra barata per fer bullir especialment la seva olla. Donem per fet que responsables del desastre, els que viuen de la pluriretòrica, no el voldran reconèixer explícitament mai, com encara no han fet, per exemple, els comunistes després de la caiguda de l'URSS... fa més de trenta anys!

El diagnòstic de l'informe és encara més esgarrifós si tenim en compte que el resultat és una mitjana de tots els centres. Ens imaginem quin deu ser el nivell de moltes escoles metropolitanes i altres suburbis.

Està clar que algunes de les raons de la desfeta deuen estar relacionades amb l'aplicació d'un mal sistema educatiu. Una metodologia i una manera de fer que deu tenir, aparentment, molt bona voluntat, però que no dona resultat més enllà que la canalla no estigui massa estressada. Que aquesta manera de fer no funciona ens ho diu PISA. Més enllà de focalitzar el problema en el mètode, hi ha un condicionant més ampli que no és altre que el social. El de la societat on es volen aplicar aquests mètodes, siguin carques o *super-progre* i relativistes.

El govern regional ens va donar pistes sobre les causes del suspens general de l'avaluació. Ho va fer per la porta del darrere i sense voler, perquè no sabien ben bé què dir quan van rebre les carabasses. L'autonomisme fa veure que està molt escandalitzat, però hi ha a qui encara sembla que els hagi agafat per sorpresa. El cert és que és una de les radiografies més fiables que tenim de nosaltres mateixos, bàsicament perquè no l'han confeccionat a l'interior. Tots sabem que no són de fiar. Que massa sovint menteixen i sobretot manipulen molt.

És una radiografia que la majoria dels catalans amb dos dits de front dona per bona perquè reflecteix el que s'observa pels carrers. També ho sabien els professors que han estat a la trinxera des de fa molts anys afrontant els brutals canvis demogràfics i socials amb una sabata i una espadenya. I també de filosofia adaptativa a l'interior dels centres.

Són els primers que han patit la descohesió social i cultural i, sobretot, amb estupefacció la indiferència administrativa, sense que les seves inquietuds i queixes professionals fossin considerades pels inspectors i polítics. Quatre tòpics franciscans recurrents... i endavant! A la Catalunya autonòmica tothom calla davant de l'evidència i respon als problemes amb mentides, tòpics i bona voluntat. Com si tot fos una *Marató de TV3!*

Com voleu que res funcioni si tan sovint anem de catxa?

Les reaccions han estat variades. N'hi ha de tota mena i sens dubte estan mediatitzades per la politiqueria de proximitat. Els més espanyols ho atribueixen a la presència abusiva del català a les aules. Poc els importa que sigui tan residual a tota l'àrea metropolitana i a moltes altres ciutats. Com si a Islàndia, que estan infinitament millor que nosaltres en matèria educativa, i en tot, es fessin les classes amb la llengua de l'*imperi* espanyol per justificar tal suggeriment impertinent.

És evident que l'escola catalana havia estat pensada i preparada els anys 70 per educar nens de la nació catalana. És a dir, per a formar catalans. Aquesta era la idea. Amb el temps, a les aules cada cop n'hi ha menys de nens catalans. Es va començar amb allò tan magnànim de *Ciutadans de Catalunya* i s'ha acabat amb un embolic ètnic i social de primera categoria que ens ha anorreat i que ara va molt més enllà del criollisme convencional provinent del franquisme.

Qui pensa que això no té res a veure amb les males notes o bé és un hipòcrita, un visionari o un *bonafè*. Sovint creuen que posant cara de bona persona i canviant el nom de les coses, tot s'arregla. En moltes escoles ja no n'hi ha de catalans! En altres, es troben en minoria absoluta. A les escoles públiques metropolitanes, a les privades i a moltes de concertades. Hi ha excepcions, com n'hi ha de supermercats o companyies de telèfon que estan especialitzades per atendre els minoritzats com si fóssim una reserva. Quina estafa ha estat finalment l'autonomia i els autonomistes!

Que ningú s'estranyi que la pròxima operació adaptativa, quan guanyi altre cop el PSOE a la Ciutadella, sigui adequar l'escola a la realitat social del país. Quina és aquesta realitat? El país metropolità castellà, està clar! Els canvis aniran en aquest sentit. *Sin prisa, però sin pauses*. Recordeu que fa anys, quan el senyor Ernest Maragall era *socio* progressista espanyol, ja li feia vergonya que un xiquet d'Olot no parlés a la perfecció el castellà. Sense que se li

notés l'accent. Recordeu que fa quatre dies, el gran front del catalanisme adaptatiu –la banda dels quatre– va canviar la política d'immersió perquè la meitat d'escoles ja no les aplicava. A Catalunya, el nom sí que fa la cosa, no a l'inrevés.

L'informe PISA parla de coneixement de continguts matemàtics i de comprensió lectora, està clar, però com van intuir els republicans, tot això està relacionat amb la descohesió. Aquest resultat té molt a veure amb la descohesió social, econòmica, de creences, cultural i lingüística perquè no hi ha govern al món que pugui satisfer expectatives tan variades i diverses. I en molts casos, ideològica i políticament tan contràries i potencialment confrontades.

Tots aquests que encara veuen un munt d'avantatges en la minorització/diversificació i que es pensen que tot s'arregla amb diners i bon rotllo, els hi quedarà la cara de beneit quan comprovin, més aviat que tard, en què queda tot plegat quan actuïn els nostres xenòfobs de debò: els de la catalanofòbia selectiva.

Malgrat la rectificació posterior, el diagnòstic inicial del Govern regional ha estat el més sincer de tots perquè, sense voler, i a cop calent, com un *lapsus linguae*, han assenyalat el fenomen migratori com a responsable. Ells ja saben d'on ve la naturalesa del problema. Ha reaccionat així, contravenint la doctrina fèrria, dogmàtica i oficial de l'autonomisme d'ençà de la publicació dels *Altres Catalans*, la *Bíblia* feta per encàrrec sobre la "irreversible i inevitable" integració dels nouvinguts pel simple fet de respirar l'aire de la Barceloneta. Per tranquil·litzar i contenir amb *bon rotllo* a la parròquia. Una ocurrència doctrinal dels regionalistes del canvi que tot l'aparell mediàtic i ideològic va fer seva entusiàsticament i ha anat repetint acríticament fins als nostres dies. *Comme il faut*.

A la vegada, inicialment, el govern regional també va atribuir

el suspens de l'informe a un error en la metodologia dels qui el van elaborar. El vici de culpar a tercers comença a ser una broma de mal gust en aquest país de barruts. Acostumats a grapejar l'opinió pública amb informes, enquestes i altres collonades, van ser capaços d'acusar inicialment els responsables de PISA de triar massa escoles de Llefià, Nou Barris o Badia, en comptes de les que els hagués agradat al departament. El país és el que és i la presència d'immigrants és tan nombrosa que un sondeig honest, fet per un organisme neutral, no ho pot amagar, ni relativitzar com es fa normalment amb tot.

Més enllà de qüestions pressupostàries, de l'espoli crònic, del relativisme moral, de la ineficàcia en el discurs predominant, de la manca de determinació en tots els àmbits..., més enllà del mal govern regional persistent des de fa anys i panys i de propaganda de distracció, l'arribada massiva i intensa de gent que ve de fora té molt a veure amb tot plegat. Comporta una dinàmica de canvis socials que ni el país més ric del món podria controlar i resoldre en tan poc temps. **Cal ser molt estúpid o fals per deixar-se minoritzat a casa i anar pel món com a catalanista!**